

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419203283
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6419203283.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jany Haluškovvej ako členiek senátu, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom AK Mýtina 48, 810 07 Bratislava, proti žalovanej: S. E., nar. XX. augusta XXXX, trvale bytom P. XXX/XX, T. R., zastúpená FALIS & Partners, s.r.o., IČO: 51 769 654, so sídlom Lermontovova 14, Bratislava, o zaplatenie 3.979,20 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, č.k. 5Csp/101/2019-73 zo dňa 4. marca 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100%, ktoré mu je žalovaná **p o v i n á** zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 5Csp/101/2019-73 zo dňa 4. marca 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.927,36 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne počítaným od 04.03.2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodol o ich výške (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že pôvodný žalobca, Všeobecná úverová banka a.s. sa žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 3.979,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 04.03.2017 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že dňa 17.08.2015 uzavrel so žalovanou Zmluvu o pôžičke evidenčné číslo XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej zmluvy žalovanej poskytol pôžičku vo výške 5.000,-Eur. Pôžičku sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach po 163,40 Eur až do celkovej sumy pôžičky 7.843,20 Eur. Z dôvodu, že žalovaná nesplácala pôžičku riadne a včas, pôvodný veriteľ listom zo dňa 26.02.2017 úver zosplatnil ku dňu 19.02.2017 a vyzval ju na splatenie celého záväzku. Do dňa podania žaloby žalovaná zaplatila len sumu 2.675,-Eur. Po zosplatnení mala žalovaná uhradiť istinu vo výške 6.602,36 Eur, náklady na vymáhanie vo výške 51,84 Eur; jej dlh tak predstavuje sumu 3.979,20 Eur, nakoľko si žalobca zmluvnú pokutu neuplatnil. Pred doručením žaloby žalovanej žalobca oznámil, že netrvá na časti uplatneného nároku vo výške 51,84 Eur s prísl.; predmetom spolu ostala istina vo výške 3.927,36 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 04.03.2017 do zaplatenia.

1.2 Súd prvej inštancie rozhodol vo veci platobným rozkazom, proti ktorému podala žalovaná odpor s odôvodnením, že nárok je premlčaný (s poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka); považovala tiež úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu uvedenia nesprávneho údaj o RPMN, ktorý nemôže byť v rovnakej výške ako ročná úroková sadzba, tvrdila tiež, že v zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru.

1.3 Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi; Zmluvou o spotrebiteľskom úvere - Zmluvou o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.8.2015, predžalobnou upomienkou s doručenkou, Oznamením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a s Prehľadom splátok a úhrad, ako aj ostatným spisovým materiálom. Aplikoval ustanovenia § 52 ods.1, § 52 ods.3, ods.4, § 53 ods.9, § 657, § 658 ods.1, § 100 ods.1, § 103, § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka; ustanovenia § 1 ods.1, ods.2, § 2, § 9 ods.1, ods.2, § 19 ods.1, ods.2, ods.3 zákona č.129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č.129/2010 Z.z.“), ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka a ustanovenie § 3 ods.1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

1.4 Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že veriteľ Consumer Finance Holding a.s. uzavrel so žalovanou ako dlžníčkou dňa 17.08.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - Zmluvu o najľahšej pôžičke č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 5.000,-Eur; ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 48 mesačných splátkach po 163,40 Eur; celkovo sa zaviazala zaplatiť sumu 7.843,20 Eur pri celkových nákladoch 2.843,20 Eur. Ročná úroková sadzba predstavovala 27%, RPMN 27 a priemerná RPMN 18,01%. Termín konečnej splatnosti bol 8/2019; prvá splátka splatná dňa 20.09.2015, ďalšie splátky splatné vždy 20-teho dňa v mesiaci. Žalobca pôžičku pre jej nespĺcanie zosplatnil ku dňu 19.11.2016. Tieto skutočnosti v konaní pred súdom prvej inštancie sporné neboli.

1.5 Súd prvej inštancie právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou posúdil ako spotrebiteľský a zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere; právny vzťah podriadil nielen pod ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl.) ale aj pod ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z.. Vyhodnotením vykonaných dôkazov zároveň dospel k záveru, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods.1, ods.2 zákona č.129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaná pred podaním žaloby zaplatila žalobcovi sumu celkom 2.675,-Eur, po zosplatnení jej vznikla povinnosť zaplatiť zvyšok neuhradeného úveru. Z uvedeného dôvodu považoval žalobu do sumy 3.927,26 Eur za dôvodnú. Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5% ročne od 04.03.2017 do zaplatenia, a teda od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznamení o vyhlásení okamžitej splatnosti.

1.6 Pokiaľ ide o argumentáciu žalovanej vo vzťahu k nesprávne uvedenej RPMN, súd prvej inštancie ustálil, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že náklady, ktoré mala žalovaná vynaložiť v súvislosti s uzatvorenou zmluvou, sú tvorené ročnou úrokovou sadzbou vo výške 27%; poistenie úveru uzavreté nebolo, poskytnutie úveru nebolo zaťažené ani poplatkom za jeho poskytnutie, ani poplatkom za vedenie účtu. Existencia iných nákladov ako splátok úveru nevyplýva ani z prehľadu splátok a úhrad. Správnosť RPMN vyplýva aj z jej overenia prostredníctvom ekonomickej kalkulačky. Mal teda zato, že v Zmluve o spotrebiteľskom úvere je RPMN uvedená v správnej výške.

1.7 S tvrdením žalovanej o tom, že v zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru sa súd prvej inštancie vysporiadal konštatovaním, že kritériá úverovej zmluvy umožňovali spotrebiteľke bez ťažkostí a s istotou identifikovať konečnú splatnosť úveru a dobu trvania zmluvy; v zmluve je zrozumiteľne uvedené, kedy je splatná v poradí prvá splátka úveru a zároveň splatnosť ďalších splátok (20-ty deň v mesiaci) a termín konečnej splatnosti je uvedený mesiacom a rokom (8/2019).

1.8 Vo vzťahu k námietke premlčania súd prvej inštancie mal za to, že nárok premlčaný nie je, a to z dôvodu, že žalobca predžalobnou upomienkou zo dňa 29.12.2016 žalovanú vyzval na bezodkladné zaplatenie nedoplatku na splátkach vo výške 449,40 Eur. Žalovaná bola upozornená, že ak do 05.02.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatniť. Žalovaná dlh neuhradila, na tom základe oznámil žalobca žalovanej zosplatnenie úveru, doručenie

oznámenia žalovaná nepoprela. Okamžitú splatnosť úveru žalobca oznámil dňa 26.02.2017, dlh zosplatnil ku dňu 19.02.2017. Zároveň z prehľadu splátok vyplýva, že naposledy žalovaná zaplatila splátku riadne a včas dňa 19.09.2016, následne už zaplatila len časť splátky vo výške 20,-Eur (24.10.2016). Premlčacia doba tak začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, splatne dňa 20.10.2016, trojročná premlčacia doba uplynula dňa 20.10.2019. Žalobca žalobu podal dňa 02.10.2019, počas plynutia trojročnej premlčacej doby. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie nepovažoval námietku premlčania za dôvodnú.

1.9 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 255 ods.1 C.s.p., žalobcovi v spore v celom rozsahu úspešnému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v celom rozsahu podala odvolanie žalovaná (ďalej aj „odvolateľka“), v ktorom navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uplatnila odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods.1 písm. d), f) a h) C.s.p., tvrdila tak, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 V konkrétnostiach odvolateľka namietla, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s podstatnou námietkou žalovanej, a teda skutočnosťou, že výška RPMN a výška ročnej úrokovej sadzby je identická vo výške 27%. Výška úrokovej sadzby sa pritom počíta odlišne ako RPMN; údaj o výške ročného úroku a údaj o RPMN nemôžu byť v rovnakej výške. Ak pritom ide o údaj v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený nesprávne, spôsobuje to, ako by nebol uvedený vôbec a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tomto smere nie je zrejmé, či okresný súd vykonal výpočet správnosti jednotlivých údajov uvedených v spotrebiteľskej zmluve (RPMN, úrokovej sadzby, odplaty) a či uvedené údaje sú aj pravdivé. Z internetovej kalkulačky vyplýva, že pre danú zmluvu o úvere je výška RPMN 27% ale výška úrokovej miery je 11,91% ročne. Odvolateľka mala tak zato, že v zmluve o úvere je nesprávne uvedená úroková sadzba spotrebiteľského úveru, má sa zato, ako by nebola uvedená vôbec, neobsahuje tak náležitosť uvedenú v ustanovení § 9 ods.2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z.; čoho dôsledkom je, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nie je pritom podstatné, či údaj o sadzbe ročného úroku je uvedený v prospech alebo v neprospech spotrebiteľa, uvedený záver platí iba pri RPMN. Neobstojí záver, že zo strany poskytovateľa úveru išlo o nejakú ľahkovážnosť, prípadne nedbalosť.

2.2 Odvolateľka ďalej namietala, že súd prvej inštancie mal ex offio skúmať celý uplatnený nárok žalobcu. Ak okresný súd priznal žalobcovi úroky z omeškania z celej uplatnenej pohľadávky, priznal ho aj z príslušenstva pohľadávky vo výške 51,48 Eur, charakterizované žalobcom ako náklady na vymáhanie. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nepreveril, či uplatnená výška nákladov na vymáhanie je opodstatnená, z akých položiek pozostáva, žalobca o nákladoch nepredložil žiadne dôkazy. Okresný súd ani neskúmal, či náklady na vymáhanie nie sú v rozpore s dobrými mravmi.

2.3 Pre odvolateľku zo žaloby vyplýva, že v žalovanej sume 3.979,20 Eur sú zahrnuté aj zmluvné úroky a nie len istina úveru. Okresný súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania zo zmluvných úrokov, z príslušenstva pohľadávky, v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

2.4 Výrok o nároku na náhradu trov konania odvolateľka odvolaním napadla ako výrok závislý.

3. Žalobca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Pôvodný žalobca v priebehu odvolacieho konania navrhol zmenu strany sporu na strane žalobcu; spolu so súhlasom so vstupom do konania. Okresný súd posúdiac návrh uznesením č.k. 5Csp/101/2019-107 zo dňa 27. apríla 2020 pripustil, aby do konania namiesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., vstúpil nový žalobca Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava.

5. Ďalšie relevantné vyjadrenie podané nebolo.

6. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

6.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovanej, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní vecí sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

8. Odvolanie v danom prípade nie je dôvodné.

Rozsudok súdu prvej inštancie je riadne a v súlade so zákonom odôvodnený, je z neho zrejmé, akými úvahami a právnymi názormi sa súd prvej inštancie riadil pri svojom rozhodovaní, je preskúmateľný a zrozumiteľný. Právne závery sú súladné s vykonaným dokazovaním, čo je zistiteľné z obsahu spisu. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom a argumentáciou súdu prvej inštancie. V prejednávanej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah medzi účastníkmi konania je okrem ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasledujúce) potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. a ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. V konečnom dôsledku spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v podanom odvolaní namietaný nebol.

8.1 Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na závere, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere, zakladajúca právny rámec vzťahu medzi žalobcom a žalovanou obsahuje všetky náležitosti uvedené v § 9 ods.1, ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z., nebol tak dôvod pre záver, že je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd sa vysporiadal s obranou žalovanej spočívajúcej v tvrdení o nesprávne uvedenej RPMN, resp. úrokovej sadzby úveru, tvrdením o absencii údajov o konečnej splatnosti úveru a posudzoval aj dôvodnosť vnesenej námietky premlčania uplatneného nároku. Po takomto preskúmaní obrany žalovanej konštatoval, že uplatnený nárok je dôvodný, žalovaná riadne a včas nesplatila poskytnutý úver, veriteľ dôvodne pristúpil k zosplateniu celého dlhu a žalovanej vznikla povinnosť zaplatiť zvyšok uplatneného nároku. Z uvedeného dôvodu okresný súd žalobe vyhovel vrátane uplatneného nároku na úrok z omeškania.

8.2 Odvolací súd v zhode so závermi súdu prvej inštancie konštatuje, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi pôvodným veriteľom (Consumer Finance Holding a.s.) a žalovanou ako dlžníčkou vyplýva, že táto bola uzatvorená dňa 17.08.2018, žalovanej bol poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5.000,-Eur. Zo zmluvy vyplýva povinnosť dlžníčky splatiť svoj záväzok v 48 mesačných splátkach o výške splátky 163,40 Eur; celkovo sa zaviazala zaplatiť žalobcovi sumu 7.843,20 Eur, celkové náklady predstavujú sumu 2.843,20 Eur. Zo zmluvy vyplýva ročná úroková sadzba 27%, RPMN vo výške 27%, priemerná RPMN 18,01%. Termín konečnej splatnosti bol v zmluve uvedený 8/2019 so splatnosťou prvej splátky 20.09.2015 a splatnosťou ďalších splátok do dvadsiateho dňa v mesiaci. Uvedené závery považoval súd prvej inštancie za nesporné. Zo zmluvy zároveň vyplýva, že poistenie splácania úveru dohodnuté nebolo, sadzba poistenia je uvedená na 0% s mesačnou výškou poistenia 0,00 Eur. Zo zmluvy nevyplývajú žiadne ďalšie náklady a poplatky spojené s uzavretím Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ani ďalšie náklady a poplatky spojené so splácaním záväzku zo zmluvy vyplývajúceho.

8.3 Podstatnou odvolacou námietkou bolo tvrdenie, že výška RPMN a výška úrokovej sadzby je identická vo výške 27%; obe sa pritom počítajú odlišne a uvedené údaje nemôžu byť v rovnakej výške. Nesprávne uvedenie úrokovej sadzby potom má za následok absenciu náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom

úvere, čoho dôsledkom je konštatovanie o tom, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. K uvedenému odvolací súd uvádza, že ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 (§ 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z.); úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru sa rozumie úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru (§ 2 písm. j/ zákona č.129/2010 Z.z.). Úroková sadzba tak vyjadruje hodnotu, ktorú dlžník zaplatí veriteľovi na úrokoch za jeden rok. Do ročnej percentuálnej miery nákladov sa premietnu všetky náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, a teda ďalšie náklady, okrem výšky úrokovej sadzby. Takýmito ďalšími nákladmi môžu byť náklady na vedenie platobného účtu, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania, ako aj ostatné náklady na platobné transakcie; prípadne nimi môžu byť poplatky spojené s posúdením a vybavením žiadosti o úver, poplatky za uzatvorenie úverovej zmluvy ako aj poistenie schopnosti splácať úver. Vzhľadom k početnosti rôznych ďalších nákladov (okrem výšky úrokovej sadzby) možno konštatovať, že ročná percentuálna miera nákladov je spravidla vyššia ako úroková sadzba. Ak však s úverom (pôžičkou) nie sú spojené žiadne ďalšie dodatočné náklady, hodnota RPMN by sa mala rovnať hodnote úrokovej sadzby.

8.4 Na uvedenom konštatovaní súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, keď zistil, že poskytnutie úveru nebolo zaťažené žiadnymi ďalšími nákladmi, poplatkom za jeho poskytnutie, poplatkom za vedenie účtu a ani prípadným poistením. A takéto, ďalšie náklady spojené s úverovým vzťahom, nezistil ani odvolací súd. Odvolateľka v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázala existenciu ďalších nákladov spotrebiteľa (okrem úroku vo výške jeho úrokovej sadzby), v podanom odvolaní ani netvrdila, že okrem povinnosti zaplataenia dlžnej čiastky spolu s dohodnutým úrokom mala ďalšie náklady, ktoré by sa mali premietnuť do ročnej percentuálnej miery nákladov. Nemožno tak dôvodne tvrdiť, že súd prvej inštancie sa s podstatnou námietkou žalovanej nevysporiadal. Ak takéto tvrdenie odvolateľka nemala (o existencii ďalších nákladov okrem úverového úroku), jej námietka nie je spôsobilá prívodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

8.5 Neobstojí námietka odvolateľky, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi úroky z omeškania aj z príslušenstva pohľadávky vo výške 51,48 Eur ako nákladov na vymáhanie; resp. že súd prvej inštancie nepreveril opodstatnenosť týchto nákladov. Táto námietka je v rozpore s obsahom spisu a obsahom napadnutého rozhodnutia. Zo súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zaplataenia sumy 3.979,20 Eur, ktorú má predstavovať istina pohľadávky vo výške 6.602,36 Eur + náklady na vymáhanie vo výške 51,48 Eur - prijaté úhrady 2.675,-Eur. Už upomínací súd pred vydaním platobného rozkazu vyzval žalobcu, či trvá na žalobe v časti sumy 51.84 Eur s úrokom z omeškania ako nákladov na vymáhanie; žalobca písomným podaním oznámil, že v časti sumy 51,48 Eur na žalobe netrvá a v tejto časti berie žalobu čiastočne späť. Už upomínací súd platobný rozkaz vydal na sumu 3.927,36 Eur s úrokom z omeškania, je zrejmé, že o nároku na zaplataenia sumy 51,48 Eur nerozhodoval a nerozhodoval o tejto časti ani súd prvej inštancie (ako to vyplýva aj z bodu 2 napadnutého rozsudku okresného súdu). Vzhľadom k tomu, že k čiastočnému späťvzatiu došlo pred dorúčením žaloby žalovanej, nebol ani dôvod pre rozhodnutie o zastavení konania v tejto časti (§ 145 ods.3 C.s.p.).

8.6 Odvolateľka tvrdila, že súd prvej inštancie žalobcovi priznal aj úroky z omeškania zo zmluvných úrokov v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Uvedené tvrdenie je v rozpore s obsahom žaloby a obsahom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zo zmluvy vyplýva, že žalovaná sa zaviazala zaplatiť žalobcovi svoj záväzok 48 mesačnými splátkami o výške splátky 163,40 Eur. Z prehľadu splátok vyplýva, že žalovaná zaplatila žalobcovi riadne a včas len 13 splátok (po 165,-Eur) a splátku splatnú 24.10.2016 zaplatila len čiastočne vo výške 20,-Eur; následne právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu úveru, ostatné plnenia žalovanej sú realizované po zosplatení (16x 30,-Eur). Z uvedeného logicky vyplýva, že pokiaľ by žalobca uplatňoval aj zmluvný úrok, uplatnil by nárok na sumu, ktorá predstavuje 35 neuhradených splátok, čo by predstavovalo sumu 5.719,-Eur, z ktorej by odrátal čiastočné plnenia (20,-Eur + 16x 30,-Eur) vo výške 500,-Eur, celkom by uplatňoval sumu 5.219,-Eur. Pokiaľ žalobca uplatnil sumu 3.927,36 Eur, je zrejmé, že po zosplatení pohľadávky uplatnil len nárok na zostatok nesplatennej istiny úveru. Uvedené vyplýva aj z výpočtu uvedeného v žalobe, v ktorom žalobca vyčíslil istinu s poukazom na počet splátok do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, sumou splátok, ktoré mali byť do zosplatenia uhradené a sumou záväzku po zosplatení, ktorý predstavuje 6.602,36 Eur. Od uvedenej čiastky žalobca odpočítal riadne zaplataené splátky a čiastočné plnenia žalobkyne. Z uvedeného je zrejmé, že po zosplatení žalobca úrok z úveru neuplatnil, uplatňuje nižšiu sumu 3.927,36

Eur (rozdiel medzi záväzkom po zosplatnení 6.602,36 Eur a plneniami žalovanej 2.675,-Eur) a nie sumu, ktorá by prihliadala na úrok z úveru a vychádzala z celkových nákladov spotrebiteľa a celkovej čiastky, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť podľa zmluvy (7.843,20 Eur) pri zohľadnení čiastočných plnení. S ohľadom na vyššie uvedené sa odvolací súd nestotožnil so všeobecným tvrdením odvolateľky, že v žalovanej sume sú zahrnuté aj zmluvné úroky; nemožno tak dôvodne argumentovať, že súd prvej inštancie žalobcovi priznal aj úroky z omeškania zo zmluvných úrokov.

8.7 Odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu aj výrok napadnutého rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania, ktorý je výrokom závislým; súd prvej inštancie správne prihliadol na zásadu úspechu v spore a o nároku na náhradu trov konania rozhodol správne, keď žalobcovi v spore v plnom rozsahu úspešnému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

9. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie podľa § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

10. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré mu odvolací súd priznal v rozsahu 100%.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).